

Udkast til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner (Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti og indførelse af forældelsesregler i Ydelsesrefusion)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 og som ændret ved § 1 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 3 i lov nr. 1656 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 1657 af 30. december 2024, og § 12 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 33 indsættes:

»Kapitel 33 a

Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti

§ 203 a. Den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Beskæftigelsesministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen efter stk. 2 for 2026 og stk. 7 for efterfølgende år. Beløbsgrænsen gælder for de udgifter, der fremgår af stk. 4.

Stk. 2. Der fastsættes i 2026 en grænse på [10.602] kr. pr. fuldtidsperson (2026-niveau) i målgruppen, jf. stk. 3. En tilsvarende grænse fastsættes for efterfølgende år i henhold til stk. 7.

Stk. 3. Beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af personer, som er omfattet af § 6, nr. 1-10, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 9. Personer, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed samt personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, indgår ikke i beregningen. Beskæftigelsesministeriet opgør endeligt antallet af fuldtidspersoner for hele året.

Stk. 4. Beløbsgrænsen, jf. stk. 1, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 15, tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, udgifter til mentorstøtte efter § 167, undervisningsmateriale efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176. Samme beløbsgrænse gælder også for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, som får tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, jf. § 105 b. Det vedrører kommunernes reale udgifter efter fratræk af statsrefusion.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeriet offentliggør senest den 1. juli en foreløbig grænse efter stk. 2 for det kommende år. Beskæftigelsesministeriet offentliggør senere den endelige grænse efter stk. 2 for det kommende år.

Stk. 6. En gang årligt den 1. januar reguleres grænsen i stk. 2 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Ved den årlige regulering af grænsen i stk. 2 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb. Beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeriet fastsætter den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og efterfølgende år. «

§ 2

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, § 30 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 33 i lov nr. 1647 af 30. december 2024 og § 18 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 2, nr. 5, *litra b*, tilføjes efter »sygedagpenge,«: »jf. dog *litra e*,«.

2. I § 14, stk. 2, nr. 5, *litra c*, tilføjes efter »beskæftigelsesindsats,«: »jf. dog *litra e*,«.

3. I § 14, stk. 2, nr. 5. *litra d*, tilføjes efter »virksomhed,«: »jf. dog *litra e*,«.

4. I § 14, stk. 2, nr. 5, bliver *litra e* og *f* til *litra f* og *g*, og der indsættes som ny *litra e*:

»e) i udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne, jf. *litra b-d*, medregnes kommunernes reale udgifter, der fremgår af § 203 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats op til en samlet beløbsgrænse, jf. § 203 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og det finder første gang anvendelse for udgifter vedrørende året 2026,«

§ 3

I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, som ændret ved § 9 i lov nr. 295 af 20. marts 2023, § 13 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, § 6 i lov nr. 1769 af 28. december 2023, § 10 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 6 i lov nr. 198 af 25. februar 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»§ 19 a. Selskabet nævnt i § 10, stk. 1, skal opbevare de data, som ligger til grund for beregningen af kommunernes finansieringsbeløb af visse offentlige ydelser, jf. §§ 3-9, for det indeværende regnskabsår og for de forudgående tre regnskabsår, således at refusion og medfinansiering kan opgøres i denne periode baseret på korrekt ydelsesanciennitet og genoptjening, jf. § 5 og 6.

Stk. 2. Hvis en fejl eller uhensigtsmæssighed vedrørende data kommer til kendskab før udløbet af forældelsesfristen i stk. 1, skal alt data dog opbevares frem til det tidspunkt, hvor der er sket en genopretning med korrekte data i Ydelsesrefusion, således at kommunernes refusion og medfinansiering kan beregnes korrekt på baggrund af ydelsesanciennitet og genoptjening, jf. §§ 5 og 6.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 2. Udgifter, der afholdes efter 1. januar 2026 vedrørende aktivering m.v., der er omfattet af § 14, stk. 2, nr. 5, litra b – d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, og som vedrører perioden til og med 31. december 2025, er ikke omfattet af den samlede beløbsgrænse for 2026 og frem i § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dette lovforslags § 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats – Grænse for visse udgifter i den aktive beskæftigelsesindsats i den kommunale budgetgaranti
2.1.1	Gældende ret
2.1.2	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2	Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner
2.2.1	Gældende ret
2.2.2	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Indførelse af forældelsesregler i Ydelsesrefusion
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
3.1.	Lovforslagets overholdelse af principperne for digitaliseringsklar lovgivning

4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 9. april 2025 ”Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen - Mere værdighed, større frihed og færre regler”.

Aftalepartierne er enige om, at regeringen på baggrund af den politiske aftale skal indgå aftale med Kommunernes Landsforening (KL) om udmøntning og implementering af den samlede reform i foråret 2025, herunder realiseringen af de økonomiske konsekvenser af reformen og den samlede besparelse på 2,7 mia. kr. i 2030. I den forbindelse indgik regeringen og KL desuden den 21. maj 2026 ”Aftale om udmøntning af reform af beskæftigelsesindsatsen”.

Dette lovforslag udmønter initiativet om at indføre en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti, som var en del af aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen - Mere værdighed, større frihed og færre regler samt aftale mellem KL og regeringen. Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti foreslås at træde i kraft 1. januar 2026.

De nævnte aftaler omtales herefter som reformen.

Det forventes, at der træder en ny hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats i kraft 1. januar 2027. Nærværende lovændring er således fremsat med henblik på fastsættelsen af grænsen for 2026 og fastsættelsen og offentliggørelsen i 2026 af grænsen for 2027. Fastsættelsen og offentliggørelsen af grænsen for 2028 forventes at skulle ske med udgangspunkt i den nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats – Grænse for visse udgifter i den aktive beskæftigelsesindsats i den kommunale budgetgaranti

2.1.1. Gældende ret

Kommunerne kan afholde udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering, andre driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024. Disse udgifter er omfattet af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021.

Der er i gældende regler ikke bestemmelser om en beløbsmæssig begrænsning af kommunernes udgifter, der er omfattet af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Nedenfor gennemgås reglerne for de af kommunernes udgifter omfattet af budgetgarantien, som foreslås omfattet af en beløbsgrænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

2.1.1.1. Driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering

Kapitel 14 om vejledning og opkvalificering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omfatter bl.a. § 90 om ordinær uddannelse, der har hjemmel i lov og udbydes generelt. Uddannelsen skal umiddelbart være rettet mod job på arbejdsmarkedet. Kommunerne kan give tilbud efter lovens § 90 til personer fra alle målgrupper i loven bortset fra personer omfattet af lovens § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og personer omfattet af lovens § 6, nr. 11 (førtidspensionister).

Dertil kommer, at der i kapitel 14 i loven (§ 91) er hjemmel til, at kommunerne kan give tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser og kurser, der ikke er omfattet af lovens § 90, korte vejlednings- og afklaringsforløb, særlig tilrettelagte projekter og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet. Alle personer, som er omfattet af målgrupperne i loven, jf. § 6, kan få tilbud herom bortset fra personer omfattet af lovens § 6, nr. 9, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed. Tilbud efter lovens § 91 kaldes ofte for tilbud om "øvrig vejledning og opkvalificering".

Efter lovens kapitel 14 er der mulighed for tilbud om studie- og kompetencegivende uddannelse efter lovens § 95 til personer under 30 år, der er omfattet af lovens § 6, nr. 1-5, og som ikke har kompetencegivende uddannelse, og som har forsørgerpligt over for hjemmeboende børn eller har opbrugt deres ret til SU til videregående uddannelse. Målgrupperne efter lovens § 6, nr. 1-5, er modtagere af dagpenge og kontanthjælp.

De øvrige bestemmelser i lovens kapitel 14 omhandler i §§ 96, 97, 97 a og 97 b tilbud finansieret af forskellige puljer som f.eks. den regionale uddannelsespulje og puljen til uddannelsesløft.

Udgifter efter lovens kapitel 9 om 6 ugers jobrettet uddannelse for dagpenge- og ledighedsydelsesmodtagere under visse betingelser kan ligeledes betragtes som vejledning og opkvalificering som minder om ordinær uddannelse.

Ud over udgifter til tilbud efter lovens kapitel 14 om vejledning og opkvalificering er der i loven andre bestemmelser, som indeholder driftsudgifter ved aktivering. Det drejer sig om følgende situationer:

- Udgifter til partnerskabsaftaler efter lovens § 15 med en arbejdsgiver om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik efter lovens kapitel 11.
- Udgifter til undervisningsmateriale for at understøtte, at personen kan deltage i tilbuddet efter lovens § 172 i forbindelse med tilbud efter lovens kapitel 11-14 om virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats eller vejledning og opkvalificering.
- Anslåede udgifter til merudgiftsgodtgørelse efter lovens § 176 ved at deltage i tilbuddet efter lovens kapitel 11, 13 og 14 for personer omfattet af lovens § 6, nr. 2-5, 7, 8, 12 og 13, dvs., personer på kontanthjælp, i jobafklaringsforløb eller ressourceforløb, selvforsørgende, der ikke

er i beskæftigelse og ikke modtager offentlig forsørgelse samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

2.1.1.2. Udgifter til mentorstøtte

Det følger af lovens § 167, at med henblik på at fremme, at en person kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse, kan kommunerne give mentorstøtte i en periode på højst 6 måneder. Personerne kan efter en konkret vurdering gives mentorstøtte i en ny periode på op til 6 måneder ved udløb af en periode.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte er store udgiftsposter, som udgør en stor del af de samlede udgifter til den aktive beskæftigelsesindsats. Reformen indeholder derfor en lang række initiativer, der i sig selv forventes at reducere udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte. Det er primært drevet af afskaffelsen af krav om gentagen aktivering for unge og afskaffelsen af ressourceforløb, som forventes at reducere antallet af tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorforløb. Disse initiativer indgår i lovforslaget om reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksibelt kontaktføreløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre og frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v. Dertil kommer den nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats med bl.a. en afskaffelse af jobafklaringsforløb.

Derudover indgår der i reformen, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil skulle reduceres yderligere via en beløbsgrænse over kommunernes udgifter hertil i den kommunale budgetgaranti. Grænsen skal understøtte, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil blive nedbragt, men at kommunerne samtidig ikke vil blive underlagt nye lovgivningsmæssige krav, som vil indskrænke kommunernes mulighed for at foretage lokale prioriteringer. Kommunerne vil derfor kunne udmønte besparelserne på de målgrupper og indsatser, som lokalt giver bedst mening.

Regeringen og KL er enige om, at der igangsættes drøftelser om den konkrete udmøntning, og at opfølgingsmodellen på udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen aftales i fællesskab.

KL vil løbende gå i dialog med kommuner, som viser sig at ville have vanskeligt ved at nedbringe udgifterne. Udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen forventes at ville blive fulgt i perioden 2027-2030.

Beskæftigelsesministeriet vil opgøre udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. og mentorordningen ultimo maj for det forudgående år, så aftalepartierne, kommunerne og KL løbende vil kunne orientere sig i udviklingen af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen.

Hvis det viser sig, at udgifterne ikke reduceres i tråd med den politiske aftale, vil aftalepartierne genbesøge behovet for at lovgive på området.

2.1.2.1. Grænsen pr. fuldtidsaktiveret for 2026 og efterfølgende år

Det foreslås, at der indføres en grænse pr. fuldtidsperson, og at grænsen vil blive fastsat til [10.602] kr. (2026-pl) for 2026 pr. fuldtidsperson.

Videre foreslås det, at grænsen pr. fuldtidsperson for efterfølgende år fastsættes af Beskæftigelsesministeriet.

Det foreslås endeligt, at Beskæftigelsesministeriet fastsætter den foreløbige og endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og efterfølgende år.

Forslaget betyder, at der som noget nyt vil komme en begrænsning på, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil blive medregnet i budgetgarantien. Idet der vil blive fastsat én samlet grænse, vil der ikke blive fastsat separate grænser for kommunernes udgifter til hhv. øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen.

Med fastsættelsen af grænsen som ét samlet beløb pr. fuldtidsperson i målgruppen for den aktive beskæftigelsesindsats betyder forslaget desuden, at den statslige kompensation af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen vil følge udviklingen i ledigheden samtidig med, at ordningernes direkte påvirkning af kommunernes samlede finansiering vil blive begrænset i tråd med de politiske ambitioner.

Den foreslåede grænse pr. fuldtidsperson for 2026 er opgjort som de forventede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i 2026 (inkl. reformvirkning) divideret med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2026.

Med den foreslåede bestemmelse får Beskæftigelsesministeriet bemyndigelse til at fastsætte den årlige grænse pr. fuldtidsperson fra og med 2027 ud fra en bemyndigelse.

Bemyndigelsen vil blive udmøntet til at fastsætte den årlige grænse pr. fuldtidsperson fra og med 2027.

Metoden til at beregne grænsen for efterfølgende år vil foregå ud fra den samme metode som for 2026. I de efterfølgende år vil beregningen også indeholde Beskæftigelsesministeriets budgetterede udgifter, den forudsatte besparelse for det pågældende år og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for det pågældende år efter virkningen af beskæftigelsesreformen. De generelle besparelser på udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. forventes fuldt indfaset i 2036. Beskæftigelsesministeriet har i sommeren 2026 budgetteret udgifter og det beregnede antal fuldtidspersoner for 2026-2029, og dermed beregnet grænsen pr. fuldtidsperson. Fastsættelsen af den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson vil dog skulle ske i forhold til eventuelle politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson.

Forslaget betyder, at der i efteråret 2026 i forhold til den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson skal vurderes, om der vil være politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer på den forudsatte brug af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, og som vil skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson.

Den ovenfor beskrevne metode til fastsættelsen af den årlige grænse pr. fuldtidsperson er af forholdsvist teknisk karakter, og den er baseret på Beskæftigelsesministeriets skøn over udgifterne

til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper. Det vurderes derfor mest hensigtsmæssigt, at det er Beskæftigelsesministeriet, der får bemyndigelsen til at fastsætte den årlige grænse pr. fuldtidsperson.

2.1.2.2. Den samlede beløbsgrænse

Det foreslås, at den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter indgår i efterreguleringen af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Forslaget betyder, at den samlede beløbsgrænse for 2026 indgår, når budgetgarantien efterreguleres i sommeren 2027. Hvis de faktiske kommunale regnskabstal for driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil være højere end den samlede beløbsgrænse, vil beløbsgrænsen sætte grænsen for, i hvilket omfang disse indgår i opgørelserne, der ligger til grund for efterreguleringen af budgetgarantien. Hvis de faktiske kommunale regnskabstal vil være lavere end den faktiske samlede beløbsgrænse, vil de kommunale regnskabstal indgå fuldt ud i forbindelse med efterreguleringen af budgetgarantien, hvilket svarer til gældende regler. Hvis der sker ændringer i skønnet over antal personer i relevante målgrupper for 2026, når der skønnes over det indeværende år i sommeren 2026 i forhold til overførselsskønnet fra 2025, ændres den samlede beløbsgrænse på baggrund heraf.

Ved overførselsskønnet for 2027 fastsættes beløbsgrænsen på baggrund af den beregnede foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 sammen med skønnet over det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027. Antallet af personer vil blive skønnet i forbindelse med forslag til finanslov for 2027 inkl. evt. ændret ledighedsskøn i Økonomisk Redegørelse i maj 2026. Hvis der sker ændringer i skønnet over antal personer i relevante målgrupper for 2027, når der skønnes over indeværende år i sommeren 2027 i forhold til overførselsskønnet for 2027, ændres den samlede beløbsgrænse på baggrund heraf. Dette gælder ligeledes for de efterfølgende år.

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet opgør den samlede beløbsgrænse for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen pr. fuldtidsperson for 2026 og for efterfølgende år.

Det betyder, at Beskæftigelsesministeriet i foråret 2027 vil opgøre den samlede beløbsgrænse for 2026 på baggrund af dels grænsen pr. fuldtidsperson for 2026 og dels antallet af personer, når det faktiske antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper kan opgøres for 2026.

2.1.2.3. Udgifter, der er omfattet af beløbsgrænsen for udgifter i den kommunale budgetgaranti

Det foreslås, at driftsudgifter ved aktivering i tilbud efter lovens § 91 omfattes af beløbsgrænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

Videre foreslås det, at driftsudgifter ved aktivering efter lovens §§ 15, 172 og 176 også omfattes af beløbsgrænsen.

Udgifter efter lovens § 91 til øvrig vejledning og opkvalificering skønnes at være en meget stor udgiftspost for kommunerne. Den foreslåede indførelse af grænsen vil betyde, at langt hovedparten af udgifterne, hvor der vil være en samlet beløbsgrænse for udgifter der indgår i den kommunale budgetgaranti, vil være udgifter til tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovens § 91.

De øvrige typer driftsudgifter ved aktivering, som skal indgå i udgifterne, skyldes, at tilbud i øvrig vejledning og opkvalificering i høj grad overstiger antal tilbud om ordinær uddannelse målt på forskellige parametre så som antal aktiverede, forløb og fuldtidsaktiverede, jf. jobindsats.dk. Udgifter til partnerskabsaftaler med en arbejdsgiver efter lovens § 15, undervisningsmaterialer efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176, som kan vedrøre såvel ordinær uddannelse som øvrig vejledning og opkvalificering (foruden andre typer tilbud), antages således at ville blive reduceret i takt med reduktionen i udgifterne til tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovens § 91.

Det betyder endvidere, at den samlede beløbsgrænse ikke omfatter udgifter efter kapitel 9 om seks ugers jobrettet uddannelse, § 90 om ordinær uddannelse, § 95 om studie- og erhvervskompetencegivende uddannelse og §§ 96, 97, 97 a og 97 b om tilbud finansieret af puljer. Der henvises til beskrivelsen i pkt. 2.1.1.1. Det skyldes, at disse udgifter vedrører kommunernes tilbud om ordinær uddannelse, som ikke ønskes begrænset.

Foruden udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. foreslås også driftsudgifter til mentorstøtte omfattet af den samlede beløbsgrænse. Der henvises til beskrivelsen af mentorstøtte i pkt. 2.1.1.2. Da udgifterne til mentorstøtte ikke har samme omfang som udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. betyder det, at en mindre del af den samlede beløbsgrænse vil vedrøre kommunernes udgifter til mentorstøtte. Kommunerne vil kunne udmønte besparelserne på mentorstøtte, som lokalt giver bedst mening.

2.1.2.4. Afgrænsning af personer, der medgår i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse

Der er ikke adgang til offentligt statistiske oplysninger om antallet af personer i alle de relevante målgrupper, der kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering, og hvor udgifterne er omfattet af budgetgarantien. Det foreslås derfor, at der vil blive foretaget en afgrænsning til personer omfattet af målgrupperne i § 6, nr. 1-10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9, men ikke personer som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, og ikke personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, dvs., fordrevne personer fra Ukraine og personer omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Det betyder, at forslaget vil omfatte de fuldtidspersoner, som modtager dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge, ressourceforløbsydelse ved deltagelse i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, ledighedsydelse og revalidering inkl. for-revalidering. Det vil gælde såvel ydelsesmodtagere som personer ansat med løntilskud efter lovens kapitel 12. Det vil også gælde for modtagere af dagpenge og ledighedsydelse, som deltager i 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 9. Med lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksibelt kontaktførelse og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre og frihed i organisering af

beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.) forventes revalideringsordningen og ressourceforløb at ophøre pr. 1. februar 2026. Tilsvarende forventes jobafklaringsforløb at ophøre pr. 1. januar 2027 i forbindelse med den nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der vil dog efterfølgende være personer på ordningerne, der færdiggør deres forløb, og de indgår i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse.

Antallet af personer ansat i fleksjob eller i selvstændig virksomhed i fleksjobordningen forslås ikke at medgå, idet de er undtaget fra hjemlen til tilbud efter lovens § 91. Det betyder, at de personer som er omfattet fra målgruppen i lovens § 6, nr. 9, som vil medgå i optællingen, er ledighedsydelsesmodtagere, idet de kan få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 91.

Det bemærkes, at afgrænsningen af personer, der medgår i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, ikke påvirker, at alle udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte skal være omfattet af den samlede beløbsgrænse uanset hvilken målgruppe, udgiften vedrører. Alle sygedagpengemodtagere tæller således med uanset visitationskategori, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i sygedagpengeloven, jf. i lovebekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025.

Forslaget betyder, at der i beregningen af den samlede beløbsgrænse ikke vil indgå antallet af førtidspensionister, selvforsørgende eller samt unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, som indgår i målgrupperne efter lovens § 6, nr. 11-13.

Det foreslås, at der ikke medregnes antallet af modtagere af mentorstøtte. Det betyder, at der alene er antallet af fuldtidspersoner omfattet af målgrupperne i lovens § 6, nr. 1-10, som medgår i beregningen af den samlede beløbsgrænse, selv om modtagergruppen for mentorstøtte er bredere end målgrupperne i lovens § 6. Der gives f.eks. mentorstøtte til personer i ordinær beskæftigelse og uddannelse. Der foretages således ikke et selvstændigt skøn over eller optælling af faktiske modtagere af mentorstøtte, og dette antal modtagere af mentorstøtte indgår ikke selvstændigt i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Det vil være muligt for kommunerne at følge med i antallet af personer, der vil indgå i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, idet antallet af de forskellige målgrupper bliver opgjort på jobindsats.dk hver måned. Beskæftigelsesministeriet vil opgøre det endelige antal af fuldtidspersoner for hele året i det efterfølgende år (forventeligt medio april), jf. ny stk. 4.

2.1.2.5. Offentliggørelse og regulering af grænse pr. fuldtidsperson

Det foreslås, at Beskæftigelsesministeriet senest den 1. juli offentliggør en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år.

Forslaget betyder, at den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson vil kunne indgå i kommunernes budgetlægning for det kommende år. Det påtænkes, at offentliggørelsen vil ske ved, at der udstedes en bekendtgørelse herom, og det vil første gang skulle ske senest den 1. juli 2027.

Det foreslås videre, at Beskæftigelsesministeriet offentliggør en endelig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år.

Forslaget betyder, at kommunerne vil blive informeret om, hvorvidt den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson også er den endelige grænse eller om der er fastsat en anden endelig grænse. Offentliggørelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson påtænkes at ske i en bekendtgørelse.

Tidspunktet for offentliggørelsen vil afhænge af vedtagelsen af finansloven, men forventeligt vil offentliggørelsen ske i løbet af december, dog senest den 31. december forud for det år, grænsen vedrører.

Det foreslås videre, at grænsen pr. fuldtidsperson vil skulle opreguleres til kommende års pris- og lønniveau ved, at beløbet reguleres med satsreguleringsprocenten.

Forslaget betyder, at grænsen pr. fuldtidsperson kan beregnes i det indeværende års pris- og lønniveau for så at blive opreguleret til kommende års pris- og løn-niveau.

Det foreslås videre, at opreguleringen vil skulle ske til nærmeste hele beløb.

Det betyder, at grænsen pr. fuldtidsperson f.eks. ikke nedrundes, men at der oprundes til det nærmeste kronebeløb. Hensigten er at forenkle beregningerne af grænsen.

Desuden foreslås det, at det vil være den uafrundede grænse pr. fuldtidsperson forud for opreguleringen, der vil blive lagt til grund for fastsættelsen af grænsen for det efterfølgende år.

Forslaget betyder, at evt. opregulering af grænsen til nærmeste hele beløb i foregående år ikke akkumuleres over tid, men at der hver gang tages udgangspunkt i den beregnede grænse ved pris- og løn-opreguleringen.

De generelle besparelser på udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. forventes fuldt indfaset i 2036, hvorfor der fra 2037 som udgangspunkt kun forventes den årlige pris- og løn-regulering af det foregående års grænse pr. fuldtidsperson, hvis der ikke er politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson.

2.2. Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner

2.2.1. Gældende ret

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner under Indenrigs- og Sundhedsministeriet indgår bl.a. bestemmelser om faste reguleringer af statens årlige tilskud til kommunerne, jf. lovens § 14, som udmøntes i forbindelse med det årlige bloktilskudsaktstykke. Heri indgår bl.a. en regulering for udviklingen i en række budgetgaranterede udgifter i kommunerne under ét, hvor der sker en foreløbig regulering af det kommende års bloktilskud og senere som led i en efterregulering på baggrund af en endelig opgørelse af kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter omfattet af budgetgaranti, jf. lovens § 14, stk. 2, nr. 5.

Kommunernes driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsat er omfattet af budgetgarantien, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, litra b-d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Udgifterne efter lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra b, omfatter aktivering af arbejdsløshedsdagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, overgangsydelses- og ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalidender, ledige selvforsørgende, nyuddannede personer med handicap, som er ansat med løntilskud, og sygedagpengemodtagere bortset fra driftsudgifter til

aktivering af sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge.

Aktivering er i denne sammenhæng al aktivering efter kapitel 11-14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dvs. henholdsvis virksomhedspraktik, løntilskud, nytteindsats og vejledning og opkvalificering. Hertil kommer også følgeudgifter som hjælpemidler og befordringsgodtgørelse til ledige og sygemeldte. Når sygedagpengemodtagere i visitationskategori 1 er nævnt som en undtagelse skyldes det, at der ikke er forudsat driftsudgifter ved aktivering i de første 8 ugers sygeforløb, hvorfor de heller ikke kan være omfattet af budgetgarantien.

Udgifter efter lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra c, er driftsudgifter til aktivering af førtidspensionister og unge under 18 år og driftsudgifter vedrørende personer ansat i fleksjob og personer, som får tilskud til at drive selvstændig virksomhed efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Driftsudgifter ved aktivering af målgrupperne i litra c er mere begrænsede end aktiveringsudgifter i litra b. Driftsudgifterne omfatter ikke tilbud om løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, men tilbud om aktivering i vejledning og opkvalificering efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hertil kommer også følgeudgifter som hjælpemidler og befordringsgodtgørelse til disse målgrupper efter kapitel 27 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv.

Udgifter efter lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra d omhandler udgifter til mentorstøtte efter kapitel 26 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats foruden andre ordninger så som personlig assistance til handicappede efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jobrotationsydelse efter kapitel 22 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt hjælpemidler efter kapitel 28 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om kompensation til handicappede i erhverv til personer i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. eller selvstændig virksomhed.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om, at udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte er omfattet af budgetgarantien, fremgår af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner under Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Som følge af indførelse af en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti er der behov for at gennemføre tilpasninger i bestemmelserne om opgørelse af udgifterne, som medregnes i den kommunale budgetgaranti i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Selve fastsættelsen af grænsen sker som en særregel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 1.

Nærværende lovforslag medfører ingen ændring af, at alle ovennævnte typer af kommunale udgifter (efter fratræk af statsrefusion) er omfattet af budgetgarantien. Ændringen består i, at kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i opgørelsen af budgetgarantien alene medregnes op til en beløbsgrænse for omfanget af kommunernes udgifter, der kan indgå i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti, jf. § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Gældende regler i lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra b-d, vil fortsat finde anvendelse. Dels er der afløbsudgifter, der ikke er omfattet af grænsen, og dels er der i litra b-d udgifter, som slet ikke er

omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte og dermed for opgørelsen af den kommunale budgetgaranti, jf. § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås derfor, at der i § 14, stk. 2, nr. 5, litra b-d, indsættes en henvisning til litra e. Litra e handler om, at udgifter, der fremgår af § 203, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti fremadrettet vil være omfattet af en beløbsgrænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, jf. § 203 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Definition af beløbsgrænsen fremgår af § 203 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor det fremgår af stk. 4, at den vedrører udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, udgifter til mentorstøtte efter § 167, undervisningsmateriale efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den foreslåede bestemmelse handler om de udgifter efter lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra b-d, hvor førnævnte beløbsgrænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte første gang finder anvendelse for udgifter for 2026 i opgørelser af den kommunale budgetgaranti.

Forslaget om indførelse af beløbsgrænsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vil konkret betyde en begrænsning af, i hvilket omfang udgifter efter lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra b, medtages i opgørelsen af budgetgarantien for så vidt, at de kommunale udgifter faktisk vil overstige den samlede beløbsgrænse. Det vil omfatte driftsudgifter ved aktivering af arbejdsløshedsdagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, overgangsydelses- og ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalidender, ledige selvforsørgende og sygedagpengemodtagere for de dele af driftsudgifter ved aktivering, som fremgår af § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Når sygedagpengemodtagere, jf. lovens § 6, nr. 6, i visitationskategori 1 er nævnt som en undtagelse i § 14, stk. 2, nr. 5, litra b, skyldes det, at der ikke er forudsat driftsudgifter ved aktivering i de første 8 ugers sygeforløb, hvorfor disse udgifter heller ikke vil være omfattet af budgetgarantien. Visitationskategorierne forventes i øvrigt ophævet pr. 1. juli 2026 med lovforslaget om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksibelt kontaktføreløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre og frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.). Undtagelsen vil således ikke have praktisk betydning derefter.

Forslaget om indførelse af en grænse betyder også en begrænsning af, hvilke udgifter i § 14, stk. 2, nr. 5, litra c, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, der fuldt ud vil blive medregnet i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti for så vidt, at de kommunale udgifter faktisk vil overstige den foreslåede samlede beløbsgrænse. Driftsudgifter til aktivering af førtidspensionister og unge under 18 år vil indgå i beløbsgrænsen for de dele af driftsudgifter ved aktivering, som fremgår af § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra d, omhandler bl.a. udgifter til mentorstøtte. Forslaget om indførelse af en beløbsgrænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt

mentorstøtte, der sætter en øvre grænse for udgifter der medregnes i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti, jf. § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, påvirker alene udgifter til mentorstøtte i litra d.

2.3. Indførelse af forældelsesregler i Ydelsesrefusion

2.3.1. Gældende ret

Der er i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, ikke fastsat regler om, hvor længe data skal opbevares i Ydelsesrefusion.

Data er derfor omfattet af de almindelige forældelsesregler i forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 med senere ændringer.

Det fremgår af forældelseslovens § 1, at fordringer på penge eller andre ydelser forældes efter reglerne i denne lov, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov. Det betyder, at krav, der udspringer af offentligretlige forhold, også er omfattet af loven, herunder myndigheders indbyrdes krav.

Det fremgår videre af § 2, stk. 1, i forældelsesloven, at forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, fra hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Det fremgår endvidere af § 3, stk. 1, i forældelsesloven, at forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser. Dette er lovens hovedregel. Den 3-årige forældelsesfrist regnes fra tidspunktet for fordringens forfaldstidspunkt, jf. § 2, stk. 1, i forældelsesloven, og den 3-årige frist kan suspenderes, jf. § 3, stk. 2, i forældelsesloven.

Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 2, at når fordringshaveren var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i bestemmelsens stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil. I forhold til staten vil det gælde både, når kommunerne skal modtage refusion samt medfinansiere ydelser, mens det for kommunerne alene vil gælde i de tilfælde, hvor de skal medfinansiere ydelser. Baggrunden for dette er, at det for ydelser, hvor kommunerne skal have refusion fra staten, er kommunerne selv, der er ansvarlige for indberetning af data om ydelserne, mens kommunerne i sager, hvor de skal medfinansiere ydelser, ikke selv er ansvarlige for indberetningen af data om ydelserne.

Bestemmelsen medfører, at forældelsesfristen ikke løber i den periode, hvor fordringshaveren har været afskåret fra at iværksætte afbrydelse af forældelsen på grund af ukendskab til forhold, der var nødvendige herfor. Det kan f.eks. være ukendskab til fordringen, det vil sige til de omstændigheder, som den udspringer af.

Vurderingen i forhold til § 3, stk. 2, vil altid afhænge af, om kreditor har udvist den grad af agtpågivenhed, som måtte kræves i den pågældende situation.

Det fremgår af § 3, stk. 3, nr. 4, i forældelsesloven, at forældelse indtræder senest 10 år efter begyndelsestidspunktet i henhold til § 2 for andre fordringer. Den absolutte forældelsesfrist på 10 år løber således fra samme tidspunkt som den 3-årige forældelsesfrist, hvis denne ikke havde været suspenderet efter § 3, stk. 2. Det indebærer, at suspensionen højst kan udskyde

begyndelsestidspunktet for den 3-årige forældelsesfrist i 7 år. Hvis suspensionen fortsat løber ved 10-års fristen, indtræder forældelse på dette tidspunkt, da der er tale om en absolut frist.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF) fremgår, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Det betyder, at når personoplysningerne ikke længere er nødvendige, skal de som udgangspunkt slettes eller anonymiseres.

Det er den dataansvarlige selv, der skal vurdere, hvornår personoplysningerne skal slettes. Vurderingen skal ske på baggrund af formålene med de behandlinger af personoplysninger, der foretages. Det er nødvendigt, at den dataansvarlige for hver af de konkrete behandlinger, der foretages, dokumenterer de slettefrister, der fastlægges. KL og kommunerne har f.eks. fastlagt slettefristen til 5 år efter sagsafslutningen for sager med personoplysninger på ydelsesområder. I cirkulære nr. 1996 af 15. oktober 2019 om budget- og regnskabssystemer for kommuner kapitel 7.0, litra H fremgår det, at regnskabsmateriale fra kommuner skal opbevares i 3 år fra udløbet af det regnskabsår, som regnskabsmaterialet vedrører, jf. lov om forældelse af fordringer og arkivlovgivningens regler om bevaring og kassation. Såfremt anden opbevaringslængde af andet regnskabsmateriale er fastsat i anden lovgivning, gælder denne.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021 med senere ændringer, fastsætter reglerne for beregning af refusion og medfinansiering af ydelserne udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Ydelsesrefusion (YR) blev taget i brug i 2020, og har derfor nu i knap seks år beregnet kommunernes refusion og medfinansiering af ydelser på beskæftigelsesområdet.

Loven forholder sig ikke eksplicit til, hvor længe Ydelsesrefusion skal genberegne kommunernes refusion og medfinansiering, når der sker korrektioner tilbage i tid. Derfor gælder de almindelige regler om forældelse, opbevaring og kassation. I praksis betyder det, at Ydelsesrefusion først kan kassere data efter 10 år. I dag er Ydelsesrefusion bygget til at håndtere ydelseshistorik tilbage til primo januar 2020 samt det indeværende løbende år.

Det er et problem for Ydelsesrefusion, at Ydelsesrefusion vil være nødt til at gemme data i 10 år som følge af den absolutte forældelsesfrist på 10 år. Data vil dermed først kunne slettes, når der er gået 10 år fra begyndelsestidspunktet, hvor kommunerne kunne kræve fordringen opfyldt. Ydelsesrefusion vil derfor skulle opbevare store datamængder, hvilket medfører høje udgifter for kommunerne til opbevaring af data. Samtidig er det konstateret, at efterreguleringerne i Ydelsesrefusion efter tre til fire år er begrænsede.

Det foreslås på den baggrund, at forældelsesfristen sættes til løbende regnskabsår samt de tre forudgående regnskabsår. Det vil sige, at for opgørelse af refusion og medfinansiering for januar 2029 vil Ydelsesrefusion skulle opbevare data fra og med den 1. januar 2026. I denne periode vil

Ydelsesrefusion skulle kunne opgøre korrekt ydelsesanciennitet og genoptjening på ethvert tidspunkt for at kunne afregne korrekt refusion og medfinansiering. Det betyder, at Ydelsesrefusion vil skulle genanvende oplysninger fra alle datakilder tre år plus løbende regnskabsår tilbage i tid og genberegne afregningen af refusion/medfinansiering, hvis der er ændringer i data i denne periode.

Forslaget indebærer alene en ændring i forhold til den absolutte forældelsesfrist på 10 år, der følger af forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 4. Den tre-årige forældelsesfrist vil således fortsat være gældende.

I tilfælde, hvor der opdages en fejl eller uhensigtsmæssighed i data, som ligger ud over tre år plus løbende år, vil fastsættelsen af forældelsesfristen til tre år fra udløbet af det regnskabsår, som den indberettede udgift vedrører, skulle medføre, at fordelingen af finansieringen mellem stat og kommune ikke vil kunne genoprettes. Afhængig af fejlen vil det kunne være både staten eller kommunerne, der går glip af finansiering af deres udgifter.

Hvis en fejl bliver opdaget før forældelsesfristens udløb, vil sagen dog skulle behandles, og Ydelsesrefusion vil derfor skulle opbevare alt data, således at oplysningerne vil kunne udtrækkes og indgå i behandlingen af sagen. Dette vil være forbundet med omkostninger, og størrelsen på disse vil afhænge af, hvor lang tid det vil tage at rette fejlen.

Det skal bemærkes, at forslaget ikke vil have betydning for den enkelte borger. Det vil alene være et økonomisk mellemværende mellem staten og kommunerne.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1 Økonomiske konsekvenser vedrørende beskæftigelsesreformen

Hensigten med lovforslaget er at reducere kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen. Det foreslås derfor at indføre en grænse pr. fuldtidsperson for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen i den kommunale budgetgaranti.

Niveauet for grænsen fastsættes med udgangspunkt i de reduktioner af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen, som følger af *Aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om udmøntning af reform af beskæftigelsesindsatsen* af 21. maj 2025 samt *Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen* af 9. april 2025.

Grænsen medfører isoleret set ikke økonomiske konsekvenser, men skal ses i sammenhæng med generelle besparelser fra reformen, og at der med reformen afskaffes en lang række proceskrav og målgrupper, som skønnes at reducere udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen. Ligesom KL løbende vil indgå i dialog med kommuner, som har svært ved at nedbringe udgifterne.

De økonomiske konsekvenser af at afskaffe proceskrav og målgrupper indgår i lovforslaget om reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksibelt kontaktføreløb og tilbud, afskaffelse af krav om jobcentre og frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v. Derudover kommer den nye hovedlov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

3.2 Økonomiske konsekvenser vedrørende indførelsen af forældelsesregler i Ydelsesrefusion

Lovforslagets del om indførelse af forældelsesregler i Ydelsesrefusion forventes at medføre en årlig besparelse for kommunerne på 0,3 mio. kr. i hhv. 2026 og 2027, 0,4 mio. kr. i 2028 og 0,5 mio. kr. i 2029 og frem som følge af opbevaring af færre års data og færre genberegninger. De økonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslaget forventes ikke at medføre øget administration i kommuner, regioner og staten.

Der forventes ikke væsentlige implementeringsomkostninger i kommuner, regioner og staten.

Det vurderes, at lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Ved udarbejdelsen er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur i de kommunale udligningssystemer m.v.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (Skriv antal dag) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

....

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommuner:	Kommuner:

	2026: 0,3 2027: 0,3 2028: 0,4 2029: 0,5 Stat: 2026: Ingen 2027: Ingen 2028: Ingen 2029: Ingen	2026: Ingen 2027: Ingen 2028: Ingen 2029: Ingen Stat: 2026: Ingen 2027: Ingen 2028: Ingen 2029: Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		
Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 2025-8900

Der er i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke regler om, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte skal indgå i den kommunale budgetgaranti. Hvilke udgifter i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som er omfattet af budgetgarantien, fremgår af § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021. For en nærmere gennemgang af gældende regler henvises til pkt. 2.1.1.

Det foreslås, at der efter kapitel 33 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indsættes et nyt kapitel 33 a om grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

Forslaget betyder, at der i loven vil blive indført en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, der indgår i den kommunale budgetgaranti. Disse udgifter er efter gældende regler fuldt ud omfattet af budgetgarantien, hvormed kommunerne under ét får dækket deres udgifter samlet. Med forslaget indføres således en beløbsmæssig begrænsning på omfanget af kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, som skal indgå i den kommunale budgetgaranti.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 1, 1. pkt., at den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Forslaget betyder, at den beregnede beløbsgrænse vil indgå i efterreguleringen af budgetgarantien som en øvre grænse for de kommunale udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, som medregnes i den kommunale budgetgaranti. Den beregnede beløbsgrænse for 2026 vil således i sommeren 2027 indgå i efterreguleringen af budgetgarantien. Hvis kommunale regnskabstal viser, at kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte vil være højere end den endeligt beregnede beløbsgrænse, vil beløbsgrænsen indgå i efterreguleringen af budgetgarantien. Hvis de faktiske kommunale regnskabstal vil være lavere end den endeligt beregnede beløbsgrænse, vil de kommunale udgifter ifølge regnskabstal indgå fuldt ud i efterreguleringen af budgetgarantien, hvilket svarer til gældende regler.

De kommunale regnskabstal offentliggøres typisk af Danmarks Statistik ultimo april for det foregående år, og det er derfor det tidligste tidspunkt, hvor det kan vurderes, om den samlede beløbsgrænse kan sammenlignes med de kommunale udgifter ifølge regnskabstal.

Der vil ikke være en beløbsgrænse, der vil få betydning for opgørelsen i 2026 af efterregulering af budgetgarantien i bloktilskuddet for 2027. Det skyldes, at der første gang beregnes en beløbsgrænse på baggrund af kommunale udgifter ifølge kommunale regnskabstal for 2026 og antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper i 2026, der offentliggøres i foråret 2027. Opgørelsen af efterreguleringen af budgetgarantien for kommunale udgifter ifølge kommunale regnskabstal for 2025 vil således i 2026 ske efter gældende regler.

Der vil i 2026 skulle beregnes en samlet beløbsgrænse for 2027 ved at gange den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2027, som vil blive skønnet i forbindelse med forslag til finanslovsbevilling inkl. evt. ændret ledighedsskøn i Økonomisk Redegørelse i maj 2027.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 1, 2. pkt., at Beskæftigelsesministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen pr. fuldtidsperson efter stk. 2 for 2026 og stk. 7 for efterfølgende år.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet efter opgørelsen af antallet af personer efter ny stk. 3 vil beregne den samlede beløbsgrænse for det foregående år ved at gange antallet af personer med grænsen pr. fuldtidsperson for det pågældende år. Den samlede beløbsgrænse for 2026 vil således blive endeligt beregnet i foråret 2027 på baggrund af den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2026 og det faktiske antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2026.

Den samlede beløbsgrænse vil gælde for alle kommuner under ét og opgøres ift. de samlede udgifter for alle kommuner. Beskæftigelsesministeriet vil således ikke udmelde en særskilt beløbsgrænse til den enkelte kommune.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 1, 3. pkt., at beløbsgrænsen gælder for de udgifter, der fremgår af stk. 4.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet sammenligner den samlede beløbsgrænse med de kommunale udgifter, der fremgår af stk. 4, dvs. kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 15, tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, udgifter til mentorstøtte efter § 167, undervisningsmateriale efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 2, 1. pkt., at grænsen pr. fuldtidsperson for 2026 fastsættes til [10.602] kr. pr. fuldtidsperson (2026-niveau) i målgruppen, jf. stk. 3.

Forslaget betyder, at grænsen for 2026 vil blive fastsat til [10.602] kr. (2026-pl) pr. fuldtidsperson, jf. forslagets § 1, nr. 1, ad ny § 203 a, stk. 2.

Den foreslåede grænse pr. fuldtidsperson for 2026 er opgjort som de forventede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i 2026 (inkl. reformvirkning) på 3.178 mio. kr. divideret med det forventede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for 2026 på ca. 299.700 fuldtidspersoner.

Der vil i fastsættelsen af en grænse skulle tages højde for politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson. Det vedrører således ikke en evt. ændring i antallet af personer i de relevante målgrupper, jf. ny stk. 3, men om et politisk initiativ i væsentligt omfang påvirker, i hvilken grad personerne (målt som fuldtidspersoner) får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte.

Forslaget betyder videre, at der indføres en beløbsgrænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen under ét vil indgå i den kommunale budgetgaranti. Der vil således ikke komme separate grænser for udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, men én samlet grænse.

Grænsen vil blive opgjort som ét samlet beløb pr. fuldtidsperson i målgruppen for den aktive beskæftigelsesindsats. På den måde vil det blive sikret, at omfanget af udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen, som vil blive medtaget i den kommunale budgetgaranti, ikke vil blive negativt påvirket af en forøgelse eller reduktion af antallet af ledige.

Selv om antallet af ledige fx måtte blive forøget, og dermed få de samlede udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen til at stige, vil der i fastsættelsen af grænsen blive taget højde for, at brugen af ordningerne ønskes nedbragt, jf. intentionerne med reformen.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 2, 2. pkt., at en tilsvarende grænse fastsættes for efterfølgende år i henhold til stk. 7.

Forslaget betyder, at grænsen pr fuldtidsperson for 2027 og efterfølgende år vil blive fastsat på samme måde som beskrevet for 2026, dog med Beskæftigelsesministeriets budgetterede udgifter, den forudsatte besparelse og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper for det pågældende år. Beskæftigelsesministeriet har i sommeren 2026 budgetterede udgifter og antal fuldtidspersoner for 2026-2029.

Hvis der kommer politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, vil dette dog skulle afspejles i fastsættelsen af den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 3, 1. pkt., at beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af personer, som er omfattet af § 6, nr. 1-10, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Forslaget betyder, at personer, som er omfattet af § 6, nr. 1-10, indgår i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Personer omfattet af § 6, nr. 1-6 og 9, i loven er:

- Dagpengemodtagere inkl. deltagere i 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 9
- Kontanthjælpsmodtagere uanset visitationsgruppe inkl. tidligere uddannelseshjælpsmodtagere og modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt overgangsydelse som ikke er omfattet af program efter integrationsloven.
- Sygedagpengemodtagere
- Ledighedsydelsesmodtagere.

Personer omfattet af § 6, nr. 7, 8 og 10, i loven er personer, der deltager i:

- Jobafklaringsforløb
- Ressourceforløb
- Revalidering inkl. personer i forrevalidering.

Tilgang til jobafklarings- og ressourceforløb samt revalidering ophører med den nye hovedlov fra 1. januar 2027, men der vil fortsat være udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i 2027 og frem til disse personer, mens forløbene afsluttes, og disse udgifter omfattes fuldt ud af begrænsningen.

Måleenheden vil være fuldtidspersoner, jf. jobindsats, og vil også omfatte personer der er ansat med løntilskud efter kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 9.

Afgrænsningen i den foreslåede § 203 a, stk. 3, til personer omfattet af § 6, nr. 1-10, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsigt, skyldes, at der ikke er adgang til offentligt statistiske oplysninger om antallet af personer i § 6, nr. 11-13, der får tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering. Det vedrører:

- Førtidspensionister
- Selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse og ikke opfylder betingelserne for at modtage offentlig hjælp til forsørgelse
- Unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering inkl. øvrige driftsudgifter samt mentorstøtte til disse personer vil være omfattet af den samlede beløbsgrænse, jf. den foreslåede § 203 a, stk. 4, men antallet af disse personer vil således ikke indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Modtagergruppen for mentorstøtte efter kapitel 26 er bredere end målgrupperne i lovens § 6. Der gives f.eks. mentorstøtte til personer i ordinær beskæftigelse og uddannelse. Forslaget betyder, at der ikke foretages et selvstændigt skøn over eller optælling af faktiske modtagere af mentorstøtte, og dette antal modtagere af mentorstøtte indgår ikke selvstændigt i beregningen af den samlede beløbsgrænse.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 3, 2. pkt., at personer, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed, samt personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, ikke indgår i beregningen.

Forslaget betyder, at antallet af personer i fleksjob eller i selvstændig virksomhed ikke indgår i antallet af personer i beregningen af grænsen pr. fuldtidsperson eller den samlede beløbsgrænse. Antallet af personer i fleksjob eller som modtager tilskud til selvstændig virksomhed, er ellers en del af målgruppen i lovens § 6, nr. 9. Kommunerne har imidlertid ikke hjemmel til at give tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 91 til personer i fleksjob eller som modtager tilskud til selvstændig virksomhed, hvorfor kommunerne ikke kan afholde udgifter hertil.

Forslaget betyder, at der ikke medregnes antallet af personer eller udgifter vedrørende personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, dvs. fordrevne personer fra Ukraine og personer omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 3, 3. pkt., at Beskæftigelsesministeriet opgør endeligt antallet af fuldtidspersoner for hele året.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet i det efterfølgende år vil opgøre det endelige antal af fuldtidspersoner for det foregående år.

På jobindsats.dk kan man tilgå oplysninger om antallet af fuldtidspersoner, der skal indgå i beregningen af den samlede beløbsgrænse. Oplysninger om det foregående år er typisk tilgængeligt medio marts, men ved at afvente oplysningerne medio april vil der være foretaget efterregulering af data, som bedre afspejler omfanget af relevante personer. Endelig opgørelsestidspunkt vil afhænge af opgørelseskadencen m.v. på jobindsats.dk.

Data opdateres kontinuerligt på jobindsats.dk, hvorfor der er behov for at fastholde det antal fuldtidspersoner, der lægges til grund for beregningen af den endelige samlede beløbsgrænse.

Det vil være muligt for kommunerne løbende at følge med i antallet, der vil indgå i opgørelsen af den samlede beløbsgrænse, idet antallet af disse målgrupper bliver opgjort på jobindsats.dk hver måned.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 4, 1. pkt., at beløbsgrænsen, jf. stk. 1, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 15, tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, udgifter til mentorstøtte efter § 167, undervisningsmateriale efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Forslaget betyder, at der kommer en beløbsmæssig begrænsning på kommunernes udgifter efter lovens § 91, som indgår i den kommunale budgetgaranti. Tilbud efter lovens § 91 kaldes ofte for tilbud om ”øvrige vejledning og opkvalificering”.

Ud over udgifter til tilbud efter lovens § 91 er der i loven andre bestemmelser, som indeholder driftsudgifter ved aktivering. Disse udgifter vil også blive omfattet af den samlede beløbsgrænse. Det betyder, at begrænsningen også omfatter udgifter til partnerskabsaftaler efter lovens § 15, undervisningsmateriale efter lovens § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter lovens § 176. Der henvises til beskrivelsen af disse udgifter i pkt. 2.1.1.1. Øvrige udgifter til hjælpemidler og befordringsgodtgørelse efter lovens kapitel 27 og 28 om hjælpemidler, befordringsgodtgørelse m.v. under tilbud og hjælpemidler i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v., vil ikke være omfattet af den foreslåede grænse.

Fastsættelsen af, hvilke udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. der beløbsmæssigt begrænses i forhold til den kommunale budgetgaranti, betyder, at grænsen ikke vil omfatte andre udgifter efter kapitel 14 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der er omfattet af budgetgarantien. Det drejer sig om udgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 90 om ordinær uddannelse, studie- og kompetencegivende uddannelse efter lovens § 95 og lovens §§ 96, 97, 97 a og 97 b om tilbud finansieret af forskellige puljer som f.eks. den regionale uddannelsespulje og puljen til uddannelsesløft. Udgifter efter lovens kapitel 9 om 6 ugers jobrettet uddannelse vil heller ikke være omfattet af grænsen. Der henvises til beskrivelsen af disse udgifter i pkt. 2.1.1.1.

Kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering efter § 91 i loven til unge, der får særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse efter stu-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 11. august 2023, er ikke omfattet af budgetgarantien, og vil derfor ikke blive omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti.

I bestemmelserne om budgetgaranti er der en undtagelse vedr. sygedagpengemodtagere i visitationskategori 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i sygedagpengeloven i lovbekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025. Undtagelsen fra budgetgarantien skyldes, at disse sygedagpengemodtagere forventes fuldt raskmeldt inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag, og de er dermed så kort tid i beskæftigelsessystemet, at der ikke er forudsat driftsudgifter ved aktivering. Fordi der ikke er forudsat afholdelse af sådanne udgifter, er de ikke omfattet af budgetgarantien, og derfor vil udgifter til disse sygedagpengemodtagere ikke blive omfattet af den foreslåede grænse. Udgifter vedrørende aktivering af sygedagpengemodtagere i øvrig vejledning og opkvalificering, som omfattes af grænsen, vedrører således visitationskategori 2 i sygedagpengeloven.

Visitationskategorierne forventes i øvrigt ophævet pr. 1. juli 2026 med lovforslaget om ændring af

lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksibelt kontaktforsøg og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre og frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.). Undtagelsen vil således ikke have praktisk betydning derefter.

Tilsvarende er der for personer ansat i fleksjob eller i selvstændig virksomhed i fleksjobordningen ikke driftsudgifter ved aktivering i vejledning og opkvalificering, idet de er undtaget fra hjemlen i lovens § 91 til at få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering. Fordi der ikke er hjemmel til at afholde sådanne udgifter til personer i fleksjob eller i selvstændig virksomhed i fleksjobordningen, er sådanne udgifter ikke omfattet af budgetgarantien, og vil derfor ikke blive omfattet af begrænsningen.

Forslaget betyder videre, at kommunernes driftsudgifter til mentorstøtte efter lovens § 167 i kapitel 26 vil blive omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti. Udgifter til mentorstøtte er ellers fuldt ud omfattet af budgetgarantien. Der henvises til beskrivelsen af mentorordningen i pkt. 2.1.1.2.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 4, 2. pkt., at samme beløbsgrænse også gælder for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, som får tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, jf. § 105 b.

Der er ikke foreslået en undtagelse vedr. udgifter til personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, som får tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, jf. § 105 b i loven. Det betyder, at grænsen også vil komme til at gælde for de udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering, som personer omfattet af arbejdspligt efter loven vil få tilbud om. Det er forudsat, at personer omfattet af arbejdspligt kun i begrænset omfang vil få tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter § 91 i loven, idet de hovedsageligt skal have tilbud om nytteindsats og særligt tilrettelagt nytteindsats efter kapitel 11 samt danskuddannelse efter kapitel 14 i loven. Men i det omfang, kommunerne vil have udgifter efter § 91 i loven til personer omfattet af arbejdspligten, vil disse være omfattet af den foreslåede grænse.

Forslaget vedrører alene tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Forslaget betyder derfor, at der ikke medregnes udgifter vedrørende personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, dvs. fordrevne personer fra Ukraine og personer omfattet af arbejdspligt efter integrationsloven.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 4, 3. pkt., at det vedrører kommunernes reale udgifter efter fratræk af statsrefusion.

Forslaget betyder, at det er kommunernes faktisk afholdte udgifter, der er omfattet af begrænsningen. Der er vil i de første år være afløbsudgifter, som er refusionsberettigende, hvorfor det præciseres, at det er kommunernes udgifter efter fratræk af statsrefusionen, som omfattes af begrænsningen.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 5, 1. pkt., at Beskæftigelsesministeriet senest den 1. juli offentliggør en foreløbig grænse efter stk. 2 for det kommende år.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet senest den 1. juli vil offentliggøre en foreløbig grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år. Det foreslås af hensyn til kommunernes budgetlægning for det kommende år, hvor kommunerne senest 15. oktober skal have lagt budget for det kommende år.

Offentliggørelsen forventes at ske ved, at der udstedes en bekendtgørelse herom og vil første gang skulle ske senest 1. juli 2027.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 5, 2. pkt., at Beskæftigelsesministeriet senere offentliggør den endelige grænse efter stk. 2 for det kommende år.

Forslaget betyder, at Beskæftigelsesministeriet vil offentliggøre den endelige grænse pr. fuldtidsperson for det kommende år. Kommunerne vil på den måde blive informeret om, at den foreløbige grænse bliver den endelige grænse, eller at der er beregnet en anden endelig grænse. Det forventes også her, at offentliggørelsen vil ske i en bekendtgørelse. Tidspunktet for offentliggørelsen vil afhænge af vedtagelsen af finansloven, men forventeligt vil offentliggørelsen ske i løbet af december, dog senest den 31. december forud for det år, som grænsen vedrører.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 6, 1. pkt., at en gang årligt den 1. januar reguleres grænsen efter stk. 2 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget betyder, at grænsen pr. fuldtidsperson vil skulle opreguleres til det kommende års pris- og lønniveau med satsreguleringsprocenten som i øvrigt anvendes til udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte. Grænsen kan således beregnes i det indeværende års pris- og lønniveau for så at blive opreguleret til kommende års pris- og løn-niveau.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 6, 2. pkt., at ved den årlige regulering af grænsen efter stk. 2 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb.

Forslaget betyder, at der med oprundingen til nærmeste hele beløb ikke skal anvendes decimaler, og at beløbet ikke skal nedrundes. Oprundingen til det nærmeste hele beløb, som er deleligt med 1, skal forenkle beregningerne.

Det foreslås i ny § 203 a, stk. 6, 3. pkt., at beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.

Forslaget betyder, at det vil være den uafrundede grænse pr. fuldtidsperson forud for opreguleringen, der vil blive lagt til grund for fastsættelsen af grænsen for det efterfølgende år.

De generelle besparelser på udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorordningen forventes fuldt indfaset i 2036, hvorfor der fra 2037 som udgangspunkt kun forventes den årlige pris- og løn-regulering af det foregående års grænse pr. fuldtidsperson.

Det foreslås endeligt i ny § 203 a, stk. 7, at, at Beskæftigelsesministeriet fastsætter den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og efterfølgende år.

Forslaget vedrørende den foreløbige grænse betyder, at Beskæftigelsesministeriet vil fastsætte en foreløbig grænse for 2027 i sommeren 2026 på baggrund af Beskæftigelsesministeriets budgetterede driftsudgifter ved aktivering i øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt udgifterne til mentorstøtte i 2026 fratrukket de forudsatte besparelser i forbindelse med aftalen om

reform af beskæftigelsesindsatsen for 2027 og divideret med det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper i 2026. Beskæftigelsesministeriet har i sommeren 2025 budgetteret udgifter og beregnet antallet af fuldtidspersoner for 2026-2029. Hvis der f.eks. i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til finanslov, der offentliggøres i august, vil være politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, vil dette skulle afspejles i fastsættelsen af den foreløbige grænse pr. fuldtidsperson.

Forslaget vedrørende den endelige grænse pr. fuldtidsperson betyder videre, at den endelige grænse for 2027 fastsættes af Beskæftigelsesministeriet. Det betyder, at det skal vurderes i efteråret 2026, om der vil være politiske initiativer, som i væsentligt omfang ændrer brugen af øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte pr. fuldtidsperson, og som vil skulle afspejles i fastsættelsen af den endelige grænse pr. fuldtidsperson. Det betyder, at den foreløbige grænse vil blive den endelige grænse, eller at der i den endelige grænse er taget højde for eventuelle politiske initiativer.

Da metoden til fastsættelsen af den årlige grænse pr. fuldtidsperson er af forholdsvis teknisk karakter, og den er baseret på Beskæftigelsesministeriets skøn over udgifterne til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte og det beregnede antal fuldtidspersoner i de relevante målgrupper. Derfor vurderes det mest hensigtsmæssigt, at det er Beskæftigelsesministeriet, der får bemyndigelsen til at fastsætte den årlige grænse pr. fuldtidsperson.

Til § 2

Til nr. 1

Der er i gældende regler ikke bestemmelser om en beløbsgrænse for udgifterne i opgørelsen af den kommunale budgetgaranti, jf. § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Nærværende lovforslag medfører ingen ændring af, at alle de nævnte kommunale udgifter (efter fratræk af statsrefusion) i § 14, stk. 2, nr. 5, litra b-c, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er omfattet af budgetgarantien, men nogle udgifter vil med lovforslaget blive omfattet af en grænse, jf. § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at der i § 14, stk. 2, nr. 5, litra b, tilføjes efter »sygedagpenge,«: »jf. dog litra e,«. Forslaget betyder, at der henvises til forslaget om indførelse af en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti, jf. dette lovforslags § 1, nr. 1, ad § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en samlet beløbsgrænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte fra 1. januar 2026.

Forslaget betyder videre, at gældende regler i § 14, stk. 2, nr. 5, litra b, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner fortsat vil finde anvendelse. Dels er der afløbsudgifter, der ikke er omfattet af den samlede beløbsgrænse, og dels er der udgifter, som slet ikke bliver omfattet af grænsen.

Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 2025-8900

Forslaget om indførelse af en grænse vil konkret betyde en begrænsning af, i hvilket omfang udgifter efter lovens § 14, stk. 2, nr. 5, litra b, vil indgå i opgørelsen af budgetgarantien for så vidt som, at de kommunale udgifter faktisk vil overstige den samlede beløbsgrænse. Det vil omfatte driftsudgifter ved aktivering af arbejdsløshedsdagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, overgangsydelses- og ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalidender, ledige selvforsørgende og sygedagpengemodtagere for de udgifter som fremgår af § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Når sygedagpengemodtagere i visitationskategori 1 er nævnt som en undtagelse, skyldes det, at der ikke er forudsat driftsudgifter ved aktivering i de første 8 ugers sygeforløb, hvorfor disse udgifter heller ikke vil være omfattet af budgetgarantien.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i § 14, stk. 2, nr. 5, litra c, tilføjes efter »beskæftigelsesindsats,«: »jf. dog litra e,«.

Forslaget betyder, at der henvises til forslaget om indførelsen af en grænse, jf. dette lovforslags § 1, nr. 1, ad § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti fra 1. januar 2026.

Forslaget betyder videre, at gældende regler i § 14, stk. 2, nr. 5, litra c, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner fortsat vil finde anvendelse. Dels er der afløbsudgifter, der ikke er omfattet af grænsen over kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti, og dels er der udgifter, som slet ikke bliver omfattet af grænsen efter § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget om indførelse af en grænse betyder også en begrænsning af, hvilke udgifter i § 14, stk. 2, nr. 5, litra c, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, der fuldt ud vil blive medregnet i budgetgarantien for så vidt som, at de kommunale udgifter faktisk vil overstige det foreslåede samlede beløbsgrænse. Driftsudgifter til aktivering af førtidspensionister og unge under 18 år vil således indgå i den foreslåede grænse for de udgifter, der fremgår af § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i § 14, stk. 2, nr. 5, litra d, tilføjes efter »virksomhed,«: »jf. dog litra e,«.

Forslaget betyder, at der henvises til forslaget om indførelse af en grænse, jf. dette lovforslags § 1, nr. 1, ad § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en grænse for, i hvilket omfang kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte medregnes i den kommunale budgetgaranti fra 1. januar 2026.

Forslaget betyder videre, at gældende regler i § 14, stk. 2, nr. 5, litra d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner fortsat vil finde anvendelse. Dels er der afløbsudgifter, der ikke er omfattet af grænsen, og dels er der udgifter, som ikke er udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte og derfor slet ikke bliver omfattet af grænsen.

Forslaget om indførelse af en grænse betyder også en begrænsning af, hvilke udgifter i § 14, stk. 2, nr. 5, litra d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, der fuldt ud vil blive medregnet i budgetgarantien for så vidt, at de kommunale udgifter faktisk vil overstige det foreslåede samlede beløbsgrænse. Driftsudgifter til mentorstøtte vil således indgå i den foreslåede grænse.

Til nr. 4

Det foreslås, at der i § 14, stk. 2, nr. 5, som ny *litra e*, indsættes, at udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne, jf. litra b-d, medregnes kommunernes reale udgifter, der fremgår af § 203 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, op til en samlet beløbsgrænse, jf. § 203 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og at det første gang finder anvendelse for udgifter vedrørende år 2026.

Forslaget betyder, at der i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner henvises til den foreslåede § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvori der fastsættes en grænse over kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, der medregnes i den kommunale budgetgaranti. Henvisningen har betydning for litra b-d, hvori udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte fuldt ud omfattes af budgetgarantien i § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Henvisningen til § 203 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats vedrører udgifter til partnerskabsaftaler efter § 15, tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, udgifter til mentorstøtte efter § 167, undervisningsmateriale efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget betyder, at der i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner ikke er en beskrivelse af, hvilke udgifter der indgår i litra b-d, som er omfattet af grænsen over kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti. Til gengæld indgår beskrivelsen af udgifterne, der er omfattet af grænsen, i den foreslåede § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sammen med de øvrige bestemmelser om grænsen herunder hvorledes den samlede beløbsgrænse beregnes.

Forslaget betyder videre, at begrænsningen af, i hvilket omfang visse af kommunernes udgifter medregnes i budgetgarantien finder anvendelse for udgifter vedrørende året 2026. Det er samtidigt med indførelsen af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti i den foreslåede § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der træder i kraft 1. januar 2026 for udgifter, der vedrører 2026.

Beskæftigelsesministeriet bidrager årligt til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om betydningen af beløbsgrænsen efter § 203 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats for opgørelsen af budgetgarantien efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Forslaget om at tilføje en ny litra e i § 14, stk. 2, nr. 5, betyder, at den nugældende *litra e* bliver til *litra f*, og at nugældende *litra f* bliver til *litra g*.

Til § 3

Til nr. 1.

Der er ikke i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne indsat regler om en særskilt forældelsesfrist.

Efter de gældende regler i § 12, stk. 3, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med vedkommende minister og KL regler om kommunernes, Udbetaling Danmarks, andre myndigheders og arbejdsløshedskassernes anvendelse af datakilder til brug for levering af oplysninger til opgørelsen af refusion og medfinansiering, tekniske snitflader m.v., om administration og afregning, om regnskab og revision og om betingelser og dokumentation for opgørelsen i Ydelsesrefusion, jf. lovens § 10, af kommunernes refusion og medfinansiering efter denne lov

Reglerne er fastsat i §§ 7, 17, 18, 20 og 26-32 i bekendtgørelse nr. 883 af 18. juni 2025 om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne. Der er imidlertid ikke fastsat frister for, hvor længe data skal opbevares i Ydelsesrefusion.

Det foreslås derfor, at der i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne indsættes en bestemmelse om, hvor længe Ydelsesrefusion vil skulle opbevare data til brug for beregning af kommunernes finansieringsbeløb (refusion og medfinansiering).

Det foreslås, at efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»§ 19 a. Selskabet nævnt i § 10, stk. 1, skal opbevare de data, som indgår i beregningen af kommunernes finansieringsbeløb af visse offentlige ydelser, jf. §§ 3-9, for det indeværende regnskabsår og for de forudgående tre regnskabsår, således at refusion og medfinansiering kan opgøres i denne periode baseret på korrekt ydelsesanciennitet og genoptjening, jf. § 5 og 6.«

Forslaget betyder, at forældelsesfristen sættes til løbende regnskabsår år samt de tre forudgående år. Det vil sige, at for opgørelse af refusion og medfinansiering for januar 2029 vil Ydelsesrefusion skulle opbevare data fra og med den 1. januar 2026. I denne periode vil Ydelsesrefusion skulle kunne opgøre korrekt ydelsesanciennitet og genoptjening på et hvert tidspunkt for at kunne afregne korrekt refusion og medfinansiering.

Forslaget betyder videre, at Ydelsesrefusion vil skulle have mulighed for at genanvende oplysninger fra alle datakilder i tre år plus løbende regnskabsår tilbage i tid og genberegne afregningen af refusion/medfinansiering samt perioder med selvforsørgelse, hvis der har været ændringer i data i denne periode. Forslaget vil endvidere medføre, at indplaceringen på refusionstrappen vil kunne ændre sig på baggrund af ændringer i data for perioden på løbende regnskabsår og de forudgående 3 år.

Data vil således skulle korrigeres, hvis en person, der har modtaget hjælp i en periode, f.eks. bliver omfattet af en tilbagebetalingssanktion, som vil betyde, at personens ydelseshistorik vil skulle

ændres til, at personen har været selvforsørgende i den periode, som tilbagebetalingssanktionen omfatter. Det samme vil skulle ske, hvis Ankestyrelsen træffer en afgørelse om, at personen har haft ret til ydelser i en periode på baggrund af en klagesag, hvor kommunen f.eks. har vurderet, at personen ikke længere var berettiget til hjælp. Her vil data også skulle ændres, således at det vil fremgå, at personen har modtaget en ydelse i perioden.

Forslaget vil alene indebære en fravigelse i forhold til den absolutte forældelsesfrist på 10 år, der følger af forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 4. Den tre-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1, vil således fortsat være gældende.

Beregningen af kommunal refusion og medfinansiering i Ydelsesrefusion vil have betydning for fordelingen af nettoudgifter til ydelser for kommunerne. Efter en tre-årig periode vil det samlede reguleringsbeløb baseret på en genberegning af refusion og medfinansiering dog være relativt lille. I 2023 var den samlede efterregulering for 2020 således ca. 6 mio. kr. Derfor vil det ikke umiddelbart have stor betydning for kommunerne, hvis refusionen og medfinansieringen fremover vil skulle beregnes i 4 år frem for i 10 år.

Det betyder, at i tilfælde, hvor der opdages en fejl, som ligger ud over tre år plus løbende år, vil fastsættelsen af forældelsesfristen til tre år fra udløbet af det regnskabsår, som den indberettede udgift vedrører, medføre, at fordelingen af finansieringen mellem stat og kommune ikke vil kunne genoprettes. Afhængig af fejlen vil det både kunne være staten eller kommunerne, der går glip af finansiering af deres udgifter.

Det vil derfor i visse tilfælde få stor betydning for fordelingen af udgifter mellem stat og kommuner, hvis der som følge af f.eks. datafejl vil ske en forkert afregning af refusion og medfinansiering, der ligger uden for den afgrænsede periode. Hvis der f.eks. i 2020 i en periode er afregnet dobbelt refusion til kommunerne som følge af indberetningsfejl, og denne først bliver opdaget i 2026, vil staten med forslaget varigt have afregnet for meget i refusion til kommunerne. Hvis grænsen blev fastholdt på 10 år, ville Ydelsesrefusion i dette tilfælde kunne have rettet op på fejlen i 2026 og dermed kunne trække det for meget afregnede refusionsbeløb tilbage i refusion i 2026. Der vil således udelukkende være tale om en likviditetsforskydning mellem 2020 og 2026 ved en grænse på 10 år.

Det skal bemærkes, at de økonomiske konsekvenser for stat og kommuner af eventuelle fejl vil kunne gå begge veje.

Beskæftigelsesministeriet kan ikke vurdere, hvor mange fejl i Ydelsesrefusion, der fremover vil blive fundet, og om dette vil ske, inden den tre-årige eller 10-årige forældelsesperiode vil være udløbet. Men jo længere forældelsesfristen er, jo mere sandsynligt vil det være, at eventuelle fejl vil kunne rettes op, og at konsekvensen af fejlen alene vil blive et likviditetsforskydningsproblem frem for et tab for stat eller kommune.

Det foreslås i § 19 a, stk. 2, at hvis en fejl eller uhensigtsmæssighed vedrørende data kommer til kendskab før udløbet af forældelsesfristen i stk. 1, skal data dog opbevares frem til det tidspunkt, hvor der er sket en genopretning med korrekte data i Ydelsesrefusion, således at kommunernes refusion og medfinansiering kan beregnes korrekt på baggrund af ydelsesanciennitet og genoptjening, jf. §§ 5 og 6.

Forslaget betyder, at hvis en fejl eller uhensigtsmæssighed bliver opdaget før forældelsesfristens udløb, vil sagen dog skulle behandles, og Ydelsesrefusion vil derfor skulle opbevare data, så oplysningerne (data) vil kunne udtrækkes og indgå i behandlingen af sagen. Dette vil være forbundet med omkostninger, og størrelsen på disse vil afhænge af, hvor lang tid det tager at rette fejlen.

Hvis en fejl i data fra f.eks. 2022 opdages, inden forældelsesfristen er udløbet, vil Ydelsesrefusion skulle bevare data fra før 2022, da disse data vil kunne medføre, at placeringen på refusionstrappen (Ydelsesanciennitet) ikke vil være korrekt, eller at der f.eks. har været en længere periode med selvforsørgelse, der vil medføre, at personen skulle være startet forfra på refusionstrappen. Det kan have stor betydning for fordelingen mellem stat og kommune, hvilken refusions- eller medfinansieringsprocent, som kommunen er omfattet af.

Ydelsesrefusion vil således skulle indrettes, så der i forbindelse med, at der konstateres fejl i datagrundlaget inden forlængelsesfristens udløb, altid vil være mulighed for at udtrække relevante data, så disse kan indgå i beregningen af og fastsættelsen af ydelseshistorikken særlig i forhold til ydelsesanciennitet og genoptjening efter §§ 5 og 6.

Det skal bemærkes, at forslaget ikke vil have betydning for den enkelte borger. Det vil alene være et økonomisk mellemværende mellem staten og kommunerne.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Forslaget betyder, at de foreslåede regler i lovforslagets §§ 1-2 om en grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti medfører, at fra og med den 1. januar 2026 vil kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte ikke fuldt ud blive medregnet i den kommunale budgetgaranti, hvis kommunernes udgifter hertil under ét overstiger den samlede beløbsgrænse. Den samlede beløbsgrænse for et regnskabsår beregnes som antallet af personer i de relevante målgrupper ganget med en grænse pr. fuldtidsperson for det pågældende år.

Forslaget betyder videre, at de foreslåede regler i lovforslagets § 3 om forældelse af ydelsesrefusion medfører, at fra og med den 1. januar 2026 vil der blive indført en forældelsesfrist i Ydelsesrefusion, således at data skal opbevares i det løbende regnskabsår plus de forudgående 3 regnskabsår. I det omfang der opstår en fejl eller uhensigtsmæssighed i forhold til data, vil Ydelsesrefusion skulle bevare data, således at data kan anvendes frem til fejlen eller uhensigtsmæssigheden er rettet.

Forslaget betyder videre, at Ydelsesrefusion vil skulle have mulighed for at genanvende oplysninger fra alle datakilder i tre år plus løbende regnskabsår tilbage i tid og genberegne afregningen af refusion/medfinansiering samt perioder med selvforsørgelse, hvis der har været ændringer i data i denne periode. Forslaget vil endvidere medføre, at indplaceringen på refusionstrappen vil kunne ændre sig på baggrund af ændringer i data for perioden på løbende regnskabsår og de forudgående 3 år.

Forslaget betyder endvidere, at hvis en fejl eller uhensigtsmæssighed bliver opdaget før forældelsesfristens udløb, vil sagen dog skulle behandles, og Ydelsesrefusion vil derfor skulle opbevare data, så oplysningerne (data) vil kunne udtrækkes og indgå i behandlingen af sagen.

Ydelsesrefusion vil således skulle indrettes, så der i forbindelse med, at der konstateres fejl i datagrundlaget inden forlængelsesfristens udløb, altid vil være mulighed for at udtrække relevante data, så disse kan indgå i beregningen af og fastsættelsen af ydelseshistorikken særlig i forhold til ydelsesanciennitet og genoptjening efter §§ 5 og 6 i loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at udgifter, der afholdes efter 1. januar 2026, vedrørende aktivering m.v., der er omfattet af § 14, *stk. 2*, nr. 5, litra b – d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, og som vedrører perioden til og med 31. december 2025, ikke er omfattet af grænsen for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti for 2026 og frem.

Forslaget betyder, at afløbsudgifter i 2026 vedrørende øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte, som foregår til og med 2025, ikke er omfattet af grænsen gældende fra 1. januar 2026. Det er tidspunktet for aktiviteten, og ikke bevillingen, som afgør, om udgiften er omfattet af den samlede beløbsgrænse.

Som et eksempel tages udgangspunkt i et mentorforløb der forløber over årsskiftet 2025-2026. De udgifter, der registreres i 2026-regnskabet vedrørende den del af mentorforløbet som foregår før den 1. januar 2026, vil ikke være omfattet af grænsen, mens udgifter, der registreres i 2026-regnskabet vedrørende den del af mentorforløbet som foregår fra og med den 1. januar 2026, vil være omfattet af grænsen.

Loven vil ikke gælde for Færøerne eller Grønland, og vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, for de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og vil ikke kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 og som ændret ved § 1 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 3 i lov nr. 1656 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 1657 af 30. december 2024, og § 12 i lov nr. 1687 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:</p>
	<p>1. Efter kapitel 33 indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 33 a</p> <p style="text-align: center;"><i>Grænse for kommunernes udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering m.v. samt mentorstøtte i den kommunale budgetgaranti</i></p> <p>§ 203 a. Den samlede beløbsgrænse udgør en øvre grænse for den samlede kommunale udgift i det pågældende år i opgørelsen af efterreguleringen af den kommunale budgetgaranti efter § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Beskæftigelsesministeriet opgør den endelige beløbsgrænse for kommunerne for et regnskabsår som antallet af personer efter stk. 3 ganget med grænsen efter stk. 2 for 2026 og stk. 7 for efterfølgende år. Beløbsgrænsen gælder for de udgifter, der fremgår af stk. 4.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Der fastsættes i 2026 en grænse på [10.602] kr. pr. fuldtidsperson (2026-niveau) i målgruppen, jf. stk. 3. En tilsvarende grænse fastsættes for efterfølgende år i henhold til stk. 7.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beregningen af den samlede beløbsgrænse for kommunerne, jf. stk. 1, sker på grundlag af personer, som er omfattet af § 6, nr. 1-10, herunder personer, der deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter kapitel 9. Personer, som er i fleksjob eller modtager tilskud til selvstændig virksomhed samt personer, der er omfattet af et program efter integrationsloven, indgår ikke i beregningen. Beskæftigelsesministeriet opgør endeligt antallet af fuldtidspersoner for hele året.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Beløbsgrænsen, jf. stk. 1, gælder for kommunernes udgifter under ét til partnerskabsaftaler efter § 15, tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, udgifter til mentorstøtte efter § 167, undervisningsmateriale efter § 172 og merudgiftsgodtgørelse efter § 176. Samme beløbsgrænse gælder også for udgifterne til personer omfattet af arbejdspligt efter § 105 a, som får tilbud om vejledning og opkvalificering efter § 91, jf. § 105 b. Det vedrører kommunernes reale udgifter efter fratræk af statsrefusion.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Beskæftigelsesministeriet offentliggør senest den 1. juli en grænse efter stk. 2 for det kommende år. Beskæftigelsesministeriet offentliggør senere den endelige grænse efter stk. 2 for det kommende år.</p>
--	---

	<p><i>Stk. 6.</i> En gang årligt den 1. januar reguleres grænsen i stk. 2 med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Ved den årlige regulering af grænsen i stk. 2 oprundes det regulerede beløb til nærmeste hele beløb. Beløbet før oprunding danner grundlag for kommende års satsregulering.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Beskæftigelsesministeriet fastsætter den foreløbige og den endelige grænse pr. fuldtidsperson for 2027 og efterfølgende år. «</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, § 30 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 33 i lov nr. 1647 af 30. december 2024 og § 18 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 14. ....</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilskuddet fastsættes som summen af</p> <p>1-4...</p> <p>5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til</p> <p>a) ...</p> <p>b) aktivering af arbejdsløshedsdagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, overgangsydelses- og ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb,</p>	

revalidender, ledige selvforsørgende, nyuddannede personer med handicap, som er ansat med løntilskud, og sygedagpengemodtagere bortset fra driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge,	1. I § 14, stk. 2, nr. 5, <i>litra b</i> , tilføjes efter »sygedagpenge,«: »jf. dog <i>litra</i> <i>e</i> ,«.
c) driftsudgifter til aktivering af førtidspensionister og unge under 18 år og driftsudgifter vedrørende personer ansat i fleksjob og personer, som får tilskud til at drive selvstændig virksomhed efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,	2. I § 14, stk. 2, nr. 5, <i>litra c</i> , tilføjes efter »beskæftigelsesindsats,«: »jf. dog <i>litra e</i> ,«.
d) mentorstøtte, personlig assistance til handicappede og jobrotationsydelse samt hjælpemidler til personer i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse m.v. eller selvstændig virksomhed, e-f)...	3. I § 14, stk. 2, nr. 5. <i>litra d</i> , tilføjes efter »virksomhed,«: »jf. dog <i>litra</i> <i>e</i> ,«.
	4. I § 14, stk. 2, nr. 5, bliver <i>litra e</i> og <i>f</i> til <i>litra f</i> og <i>g</i> , og der indsættes som ny <i>litra e</i> : »e) i udgifterne til opgørelsen af den kommunale budgetgaranti til brug for reguleringen af statens årlige tilskud til kommunerne, jf. <i>litra b-d</i> , medregnes kommunernes reale udgifter, der fremgår af § 203 a, stk. 4, i lov om en aktiv

	<p>beskæftigelsesindsats op til en samlet beløbsgrænse, jf. § 203 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og det finder første gang anvendelse for udgifter for året 2026.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, som ændret ved § 9 i lov nr. 295 af 20. marts 2023, § 13 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, § 6 i lov nr. 1769 af 28. december 2023, § 10 i lov nr. 1655 af 30. december 2024 og § 6 i lov nr. 198 af 25. februar 2025, foretages følgende ændring:</p>
	<p>1. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:</p> <p>»§ 19 a. Selskabet nævnt i § 10, stk. 1, skal opbevare de data, som ligger til grund for beregningen af kommunernes finansieringsbeløb af visse offentlige ydelser, jf. §§ 3-9, for det indeværende regnskabsår og for de forudgående tre regnskabsår, således at refusion og medfinansiering kan opgøres i denne periode baseret på korrekt ydelsesanciennitet og genoptjening, jf. § 5 og 6.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Hvis en fejl eller uhensigtsmæssighed vedrørende data kommer til kendskab før udløbet af forældelsesfristen i stk. 1, skal alt data dog opbevares frem til det tidspunkt, hvor der er sket en genopretning med korrekte data i Ydelsesrefusion, således at</p>

	<p>kommunernes refusion og medfinansiering kan beregnes korrekt på baggrund af ydelsesanciennitet og genoptjening, jf. §§ 5 og 6.«</p>
--	--